

Ecou vespéral

Nițu Cristina

Ecou vespéral,
purtat prin catacombe,
Răzbate înc-odat'
cu suflu tremurat,
Prin vechi palate,
din calcar zidite
de al timpului susur
Neînduplecat.

Coloane celeste
Și lumânări fără de veste
Răsar neconținut
Unde nici nu te-ai gândit.

Locatarul înaripat
Singur zborul și-a luat
În întuneric camuflat
Ca un prizonier s-a prădat.

Un șuvoi de speranță
Se strecoară în fîridă,
Purtându-și cîntarea,
Luminând întristarea.